

Mál nr. 401/2020**M og
V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um bótaskyldu vegna vinnuslyss í fiskvinnslu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 29.11.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 11.12.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags 21.12.220.

Bréf M dags. 20.01.2021.

Málsatvik.

Þann 22. nóvember 2018 var M að störfum í svokölluðum forfrysti í vinnslusal fiskvinnslunnar X þegar hann féll úr tröppum með þeim afleiðingum að slasaðist m.a. á ökkla. Í samskiptaseðli slysa- og skurðdeildar heilsugæslunnar, dags. 22.11.2018 kemur fram að M hafi komið á heilsugæsluna með yfirmanni. Þar er enn fremur haft eftir M að hann hafi runnið til og snúið upp á ökkla.

Í málskoti M er atvikum nánar lýst á þann veg að M hafi verið að þrifa stiga í forfrysti þegar slysið átti sér stað. Við þriffin hafi hann notast við vatnsslöngu sem var tengd krana í nokkurri fjarlægð frá frystinum og að við þriffin hafi slangan festst og að M hafi því kippt í slönguna til að reyna að losa hana. Við það hafi hún losnað en um leið komið mikill þrýstingur á slönguna sem varð til þess að hann rann til á ísuðu gólfinu og féll niður stigann úr frystinum.

M telur að X beri ábyrgð á slysinu á sakargrundvelli þar sem slysið megi rekja til ófullnægjandi starfaðstæðna m.t.t. öryggis. Vísar M til þess að hann hafi þurft að nota vatnsslöngu sem var tengd við krana sem var í töluverðri fjarlægð frá frystinum vegna þess að nánast enginn þrýstingur hafi verið á þeim krana sem staðsettur var nær frystinum. Telur M að vegna þeirrar vegalengdar sem var frá krananum að frystinum hafi slangan flæktst og að það hafi orsakað slysið. Hann hafi verið að reyna að losa slönguna og þegar hún loks losnaði hafi komið mikill þrýstingur sem varð til þess að hann hrasaði. Telur M að komast hefði mátt hjá slysinu ef kraninn nær frystiklefanum hefði virkað sem skyldi því þá hefði ekki verið hætta á að slangan flæktist. Máli sínu til stuðnings hefur M lagt fram undirritaða yfirlýsingu samstarfsmanns, þar sem fram kemur að kraninn nær forfrystinum hafi ekki virkað og að starfsmenn hafi látið vita af biluninni en ekkert hafi verið gert af hálfu X til að lagfæra kranann. Þá vísar M til þess að slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu án ástæðulausrar tafar, eins og X hafi borið að gera samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980. Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

V telur að lýsing M á atvikum hafi breyst frá þeirri lýsingu sem fram kemur í læknisvottorðum. Þar komi einungis fram að M hafi runnið til og fallið eftir að slangan losnaði, en hvergi í gögnum málsins sé minnst á að mikill þrýstingur hafi komið á slönguna sem hafi orðið til þess að M hafi fallið. Mótmælir M þessari lýsingu sem rangri og telur V að ekki eigi að leggja til grundvallar M hafi fallið vegna þess að þrýstingur hafi komið á slönguna. Þá vísar V til þess að ekki hafi verið tilkynnt um slysið til Vinnueftirlitsins fyrr en 11 dögum eftir slysið, þar sem öryggistrúnaðarmaður hafi verið í fríi þegar slysið átti sér stað og að M hafi ekki upplýst um tildrög slyssins fyrr en þá. Enn fremur vísar félagið til þess að M hefði getað notað slönguna við krana nær forfrystinum þar sem hún hafi virkað þrátt fyrir að lægri þrýstingur hafi verið á henni.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings. Með vísan til þessa lagaákvæðis og í ljósi dómafordæma er litið svo á að atvinnurekandi sem ekki hefur tilkynnt slys samkvæmt ákvæðinu skuli bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik að því leyti sem þau eru óljós og aðila greinir á um þau.

Samtímagögn um slysið og tildrög þess eru nokkuð takmörkuð en fyrir liggja gögn um komu M á heilsugæsluna á slysdegi auk þess sem fyrir liggur tilkynning X til Vinnueftirlitsins sem dagsett er 11 dögum eftir slysið. Ljóst er að aðilum greinir á um málsatvik og orsök slyssins. Að teknu tilliti til þess að slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins innan tilskilins frests verður að byggja á lýsingum M um málsatvik. Með hliðsjón af framangreindu er það niðurstaða nefndarinnar að telja verið nægilega sannað að krani nær forfrystinum hafi verið ónothæfur og að tjónið verði rakið til þess að flækja hafi komið á slönguna og að þegar hún hafi losnað hafi komið slinkur á hana með þeim afleiðingum að M hrasaði. Þá verður að telja meiri líkur en minni að komast hefði mátt hjá slysinu ef krani nær forfrystinum hefði verið nothæfur. Tjónið verður því rakið til saknæmrar háttsemi X og þess að aðbúnaður á vinnustað M var ófullnægjandi. M á því rétt á fullum bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

Má rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 16. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.